

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

O MELODIE
pentru
FIECARE

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2020

CUPRINS

Capitolul 1

TRĂIRI · 17

Capitolul 2

LECȚII · 103

Capitolul 3

CE CONTEAZĂ · 171

Femeia? Femeia este ca un joc, un joc ușor de jucat, la care nu prea câștigi. Știi cum? Cam ca la blackjack. Știi regulile, dar degeaba. Ușor de jucat și foarte greu de câștigat. Acolo câștigă casa, mai mereu. Și casa este ghici cine? Nu știu cum se întâmplă, dar așa este și cu femeia. Ea cumpără pachetul de cărți, ea le împarte, ea are mâna câștigătoare, fără să trișeze, totul în fața ta. Unii au boala cu pariuri, cu cazinouri, cu droguri, cu băutura. Drogul și obsesia mea a fost și este femeia. Cred ca este mai puternică decât cele enumerate mai devreme. Ce am învățat despre femeie? Nimic. Femeia a fost mereu definitorie în viața mea. Ca mamă, colegă, prietenă, superioară, patroană, angajator, curvă, iubită, pornistă ș. a. m. d. În tot ce am realizat, mereu a fost o femeie acolo. Lucrez cu multe femei, am lucrat cu femei și m-am iubit cu multe femei. Țasta mi-a fost blestemul, nu știu ce să spun, blestemat om. Am adunat o grămadă de experiențe, unele mai frumoase ca altele, altele triste, altele indecente și altele pe care nu le voi spune aici. Până la 20 ani, o singură dată am băgat și eu aia-n aia

și atunci, vai de mine, cu curva cartierului. M-am întins pe spate și a sărit pe mine. Nu m-am priceput în viața mea la femei. Sunt un norocos jegos – nu jegos că aș mirosi și nu m-aș spăla – jegos că am tratat această piesă, lăsată de Dumnezeu, în moduri oribile, câteodată. După 20 ani? Am explodat precum tarabele cu blugi după '89. Am lăsat perioada mea cea de până la 20 ani fără absolut nicio legătură cu femeile în urmă cum a lăsat Facebook-ul Hi5-ul (pentru ăștia mai mici sau mileniali, *como se dice* mai nou, rog căutare pe Google ce e ăla Hi5).

Dragostea mea până la 20 ani a fost fotbalul, iar iubirea mea Counter-Strike-ul. Știi câți din generația mea au avut acest fetish nesănătos? Am fost genul de copil bătut bine de părinți, mai ales de mama (și să știi este bine că dă mama, nu că ar crește unde dă ea, crește un căcat, nu crește nimic, dar te impulsionează așa în viață, slavă mamelor care își mai altoiesc copiii, în limita bunului simț, că acum te filmează dracii de copii, nu mai poți să dai cu ei de pământ, mama voastră de pramatii), dar în continuare neascultător. Un pic rebel, dar nu așa mult. Nu am avut curajul pe care îl am acum, mare păcat. Păcat că n-am avut și eu curaj să dau un pumn în gură ălor de mă chinuiau când eram mic. Eram fricos și timid în medii străine. Și femeia a fost mereu un mediu străin. Bine, fata, nu femeia, până la 20 ani. Deși la 23 ani m-am iubit cu un milf, exact cum cauți în filmele porno atunci când vrei tu să te relaxezi. Ai să citești despre asta. Încă le am în cap pe toate când simt nevoia

să mă masturbez, nici măcar nu mai caut filme online. Am fost tipul ăla de copil pe care ba nu-l mai băgai în casă de pe terenul de fotbal, ba nu-l mai scoteai de la calculator că am adorat și jocurile pe calculator. Exact cum sunt și acum, nehotărât, nici albă, nici neagră. Nici brunetă, nici blondă, nici roșcată, nici *milf*, nici tânără, nici mămică, nici plinuță, nici înaltă, nici scundă, nici sâni, nici cur. Am ajuns la concluzia că Dumnezeu va pune stop la un moment dat și voi muri singur. Eu și alți scriitori extraordinari ai lumii.

Aveam 7 sau 8 ani, eram cu grupul meu de copii de la bloc, un grup tare enervant, alergat mereu de bătrânii locului, să ne bată, nu să ne dea un sfat, că numai fapte doritoare de sfaturi nu făceam. Întâmplare face ca în acest grup să fie o fata cu numele Alina (real) ce muream de dragul ei și ea de al meu. Ai văzut cum ne strângeam toți la bancă, stăteam, râdeam, na, copii, vremuri extraordinar de frumoase, timpul zbura și noi acasă nu mai plecam. Care pleca primul era fraier căci râdeam de el că-l băga masă-n casă. Cine crezi că era onorabilul câștigător? Eu, bagă-mi-aș pula. Într-o bună seară, ai să vezi de ce bună, făceam gălăgie, deși fusesem atenționați să tăcem dracu din gură și să ne tirăm de acolo, noi nu, curajoși. Ba a ieșit un bătrânel (Dumnezeu să-l ierte), era cu o plasă de cartofi după el, ce o fi căutat cu plasa după el, doar umărul meu știe că eram cu spatele toți, a venit piticul pe la spate, bă, când mi-a dat o plasă de cartofi în umărul drept (cartofi adevărați, cum se făceau cândva, vorbim

de începutul anilor 2000) de mi-a plăcut omoplatul stâng, extraordinar de anatomic. Al dracu de dureros. Dar atunci am avut un prim moment de eroism (printre puținele și, apropo, ai să vezi că în carte și în povestirile mele îți voi spune de multe ori să FII CURAJOS mereu, oriunde, cu oricine) și nu m-am dus la ai mei să le spun. Am șchiopătat toată seară, cu sete dăduse, ba cred că se adunaseră toate înjurăturile acolo. Nu m-am dus să le spun alor mei că aveam și un tată mai nebun, cu un simț rațional lipsă atunci când îi loveai copilul (am trăit asta o dată) ceea ce e normal sau nu, dar în România sigur este, și cel mai important e că mă văzuse fata asta, Alina, curajos. Băi, extraordinar, ce m-a îngrijit și ce îi plăcea de mine. Mi-aș da un an, nu pentru cururile pe care le visez și care mă bântuie, nu pentru sânii mai frumoși ca silicoanele de care am avut parte, mi-aș da un an pentru seara aia. Din seara aia, am ars-o împreună o perioadă. Cred că de atunci trebuia să-mi dau seama că Dumnezeu mi-a dat ce trebuie, dar am rămas de atunci un golan, dar-ar dracii în mine să mă stabilesc și eu cândva.

Alina? O blondă slăbuță, frumușică foc, ochi verzi, buze roșii pline (așa am ales expresia, sper să înțelegi) avea părul blond și un pic creț spre final. Era frumusețea cartierului. Un zâmbet toată, cu un ras colorat. Dacă mi-ar fi dat, Dumnezeu noroc la bani cum mi-a dat la femeii, vă scoteam pe toți ce ați cumpărat cartea la chiko, nu oriunde, undeva frumos. Dar nu regret, nu regret nimic. În perioada aceea, toată lumea știa de mine și Alina (zâmbesc chiar

acum când scriu) îți dai seama, eu aveam 7-8 ani, ea cu unul mai mult și eram mână de mână. Stătea la scara C, eu la scara A. La parterul scării A era un magazin, iar mama lucra că vânzătoare. Și magazinul ăla a avut un rol. Alina avea un frate, doi părinți, na, ca fiecare, cu slujbe (la un moment dat, tatăl ei, dacă țin minte, a plecat în Spania la muncă, iar la ceva ani și toată familia, dar era deja totul istorie această poveste de dragoste formată din doi copii a căror vârstă nici de-un copil major nu dădea), tatăl meu lucra-n fabrică, mama la magazin, cum eram toți cândva. Pentru mine au fost zile bune atunci, cred că n-am mai fost fericit cu adevărat de o copilărie încoace. Ea cu fetele pe afară, eu cu băieții pe afară. Mereu, dar mereu stăteam la scara C, la banca ei. De ce? Ee de ce, de dracu, și cu tine acum. Am trăit primul meu moment maiestuos pe această ramură cu femeile, unicul moment cu adevărat pur, real, fără interese și fără gânduri pe mai departe, ci genul ăla de moment pe care îl trăiești totul atunci, acolo și stagnezi cu gândul, cu corpul, cu tot. Stăteam cu băieții pe bancă, o bancă verde, amărâtă, Doamne, dor îmi e și de aia (acum sunt acolo garduri vopsite, mare progres, inestimabil) și Alina, prima dragoste a vieții mele, a ieșit la magazin. Când a ieșit, eu cu ochii, urechile, plămâni, ficatul și inima – toate îndreptate spre ea, iar restul băieților cu ochii spre mine. A ieșit, s-a apropiat de mine și mi-a dat un pupic pe buze. Fără cuvinte, m-am căcat în mine instant, a fost de nedescris și am trăit un sentiment ce nu

neapărat că îți e dat rar, dar este pur, e ceva la care nu te gândești pentru că ai o minte de copil, o minte frumoasă, nu gândești așa când ești copil, greșesc eu, cititor notoriu? Toți râdeau de mine, caterincă, eu îmi mutam ficatul din splină, nu aveam fluturi în stomac, aveam veverițe bete, era totul wow și revin la acest cuvânt – pur – cred că definește situația cel mai bine. Se întorcea de la magazin, noi ne-am pus frumos pe bancă, dând din codiță toți (căcații ăia nu știu de ce dădeau, de mic te ard prietenii în viață, speră și ei, ai dracu), a intrat în scară, s-a oprit și mi-a făcut semn cu degetul, m-a chemat cu degetul, iar eu mi-am pus lesă și m-am supus. Eram roșu, căcat pe mine, timid, fricos. Ne-am dat în stânga ușii de la intrare, să nu ne vadă nenorociții, ne uităm unul la altu', zâmbeam, și-a pus degetul pe propriile buze și mi-a zis:

— Pupă-mă aici!

M-am apropiat timid, am pus buzele acolo (nu aveam eu habar pe câte alte buze am să pun buzele, tot felul de buze), am zâmbit din nou și am ieșit din arenă învingător, ea a urcat în casă, eram prea mic să conștientizez că am să plâng după clipele alea. Nu mai știu ce a urmat (și nu vreau să bag de la mine, vreau să fie cât se poate de real căci tot ce vei citi mi s-a întâmplat cândva, undeva, cu aceste femei superbe care dau culoare, ton, rost vieții noastre), știu doar că a urmat o perioadă în care nu puteai striga Alina fără... și nici... fără Alina. Ne lua mama la magazinul unde lucra, ne dădea dulciuri și stăteam bot în bot. Avea gropițe în obraji, dinții albi și parcă soarele

ieșea de sub lună, nu de sub nori când râdea. Ai mei erau topiți după ea și eu înnebunit de-a dreptul. Ce știam noi despre viață? Nimic și e mai bine când nu știi nimic. Când știi prea multe, atunci începi să ai probleme, am constatat eu asta. Și nu, nu zic că e rău să știi multe (ferească Dumnezeu să mori prost, fără să deschizi nu o carte, ci cărți întregi), dar este mult prea frumos să trăiești așa simplu și să te bucuri doar de lucruri naturale, fără a fi forțat de nimic. Viața își urmează cursul și îmi imaginez că viața a văzut un infinit de povești de copii, de dragoste, iar timpul aproape un infinit a încheiat.

Să-ți spun cât de înnebunit eram de fata asta. Îmi aduc aminte că s-a mutat lângă blocul nostru un băiat cu vreo 3 ani mai mare, solid, solid rău, căruia îi plăcea de ea. Nu erau doar copii mici pe acolo, erau și copii mai mari, care altă treabă n-au avut decât să mă întărâte pe mine împotriva ăluia. Nu era vorba de gelozie, căcat. Nu aveam noi gând de așa ceva, nici nu știam ce înseamnă cuvântul, târziu am aflat, că nu m-am lovit de așa ceva, dar cum, mă, să se uite altul după Alina mea? Futu-i gura... Un singur lucru n-am luat în considerare atunci când m-am dus, chipurile, să-l bat: că era judoka, dar un judoka bun (am aflat, că ne-am împrietenit mai târziu, la 2-3 ani, dă-l în gâtul mă-sii). Eu eram un sfrijit, mâncam de toate și nu mă îngrășam. Un strâmb mic, cu fața drăguță. Bă, m-a îndoit ăla. Mi-a aplicat nu știu ce procedeu, mi-a rupt și genunchii, și fața, și spatele și pe toate. Dracii m-au găsit. Nu știu ce nu mă durea în momentul ăla. Bă,

și am plâns, iar ăia mari de ne îmbârligaseră acum ma apărau și mă ajutau. Mama l-a executat pe ăla, că judo nu merge, bă, cu o mamă olteancă a dracu', căcatule, iar Alinaera după mine, foarte mândră. Ca să fiu sincer, după povestea asta, m-aș bate doar pentru nevasta mea cu unul, iar cu un judoka doar pentru fata mea, ferească-mă! Am avut parte de multe bătăi în copilărie, am luat și am dat o grămada. Sincer să fiu, mai mult am luat, detalii.

Timpul a trecut, ușor s-a pierdut din sclipirea „Alina și...”. Parcă s-a uitat, lumea și-a văzut de ale ei. De atunci aveam să înțeleg că am probleme la capitolul constanță. Nu-mi aduc aminte de alte fete în primii 20 ani ai vieții mele, poate ceva platonice, fără semnificație, doar Alina, unul din reperele vieții mele și panarama cartierului, parcă așa am jucat toată viața. N-am știut ce să aleg: binele sau răul.

Timpul a trecut și a venit o zi un pic cam tristă. Alina urma să plece cu toată familia în Spania. Probabil părinții lor s-au gândit la o viață și o educație mai bună pentru copiii lor. Nu mai exista Alina și... de ceva timp, dar îmi părea rău că pleacă. Parcă a sărăcit tot cartierul, jur. Dar după rău vine bine și, după Alina, au apărut calculatorul și internetul în cartier. WOW! Calculatorul și fotbalul! A apărut Yahoo Messenger, a apărut Internet Explorer și eram acaparat total de o cutie cu imagini. În același timp, nu mă puteam dezlipi de minge și de teren. De școală reușeam lejer, dar de astea începeam să fiu obsedat. Uitasem de fete, deși creșteam și eu acum, dar nu-mi

păsa, nu știu. Nu trăisem nicio dramă și nu suferisem din nimic. La vârsta aia nu suferi nimic (dacă nu sunt probleme reale) doar te bucuri de viață. Nu mă atrăgea ideea de a ieși cu fete. Eram timid, fricos, nu știam ce să spun, nu prea aveam nici cine știe ce haine sau ce stil, un sărăntoc de cartier și, mai important, nu avea cine să mă învețe și pe mine despre femei, nimic. Niciun tată care să mă ajute pe partea asta, nici prieteni. Erau băieșii din cartier, care îmi dădeau sfaturi ca: trebuie sa fuți multe, să fii cu cat mai multe, asta e șmecheria, asta fac toți băieții. Căcat, dacă aveam eu mintea de acum, nu lăsam să se piardă nimic din Alina și... făceam cumva sau visez că aș fi făcut cumva. Parcă cuvintele proștilor ăloră și-au pus amprenta pe mine și, exact cum mi-au zis, așa am făcut. Când ești mic, creierul absoarbe tot, funcționam la nivel de geniu, dar tare aș fi vrut să nu-mi funcționeze când stăteam cu gura deschisă la sfaturile vieții. Pe la 16 ani, cred, am avut parte de „premianta” cartierului, ceva superb. Programasem la mine. Tata intra la ora 14 la muncă, mama la 15 și 20 venea acasă. Mă, era bună, avea cur și sâni superbi, nu mai văzusem niciodată (doar pe net, că îmi plăcea să mă uit rău), avea și o față de „stimabilă”, dar drăguță, știi? Ca frumușica lui Richard. Nu o combinasem eu, nu eram în stare, eram doar băiatul care avea apartamentul liber, povești din astea pe care le știm sau pe care le-am trăit cu toții. A venit, s-a dezbrăcat, mi s-a sculat de când urca pe scări, nu când am văzut-o dezbrăcată acolo, era deja târziu, m-am întins

Respect pentru oameni și cărți

În pat, s-a pus peste mine și aia a fost partida, 100 de secunde în care eu gesticulam ca un înnecat neajutorat, iar la televizor rula show-ul „La bloc” (genial, apropo), asta se uita la ei și sărea pe mine. Până la 20 ani, asta a fost realizarea mea în materie de sex, să aplaudăm, zic. Dar știi tu vorba: *cei din urmă vor fi cei dintâi*? Citește în continuare și spune-mi că mă înșel.